

Målsetting, målgruppe og bakgrunn for prosjektet

Målsetting for prosjektet (fra søknaden)

- Kartlegge og innhente kunnskap om situasjonen for eldre døve/hørselshemmede i Vestfold og Telemark
- Innhente informasjon om eksisterende løsninger/tilbud fra andre regioner som allerede har etablert tilpassede tilbud til eldre døve/hørselshemmede (Oslo, Bergen, Trondheim)
- Systematisere innhentet kunnskap, lage en god presentasjon av problemstillingen
- Dialog med Vestfold fylkeskommune og Telemark fylkeskommune (og aktuelle kommuner som Sandefjord, Larvik, Tønsberg, Porsgrunn og Skien) og utarbeide forslag til hvordan man kan opprette et tilpasset omsorgstilbud til målgruppen. Sandefjord, Andebu og Stokke (slås sammen 1. januar 2017) er første ute i kommunesammenslåingsprosessen. Med dette prosjektet vil Vestfold Døveforening (VDF) og Telemark Døveforening (TDF) være tidlig ute med å gå inn i den politiske prosessen.
- Lage en langsiktig plan for hvordan VDF og TDF kan følge opp arbeidet med å få dette realisert
- Spre informasjonen om dette til andre regioner som har tilsvarende behov, men ennå ikke realisert et tilbud, for å inspirere til igangsetting av tilsvarende prosjekter lokalt

Målgruppe for prosjektet (fra søknaden)

Døve og hørselshemmede eldre (og fremtidige eldre) og deres pårørende, fylkeskommunen og kommunene i Vestfold og Telemark og døve/hørselshemmede omsorgsarbeidere.

- VDF har 115 medlemmer
- TDF har 90 medlemmer

Når vi tar med andre i målgruppen estimerer vi at opptil 300 personer påvirkes av prosjektet i løpet av en tiårsperiode.

Bakgrunn for prosjektet (fra søknaden)

Tenk deg du er den eneste norske personen på et kinesisk sykehjem, og ikke forstår noe av det som blir sagt rundt deg. Omtrent slik kan hverdagen for døve/hørselshemmede som trenger tegnspråk, dersom de får et omsorgstilbud som ikke er tilpasset deres språk. Vestfold og Telemark har flere døve i forhold til antallet innbyggere enn andre fylker, fordi det er mange arbeidsplasser for døve i Andebu og Sandefjord som flere fra Telemark også pendler til. Antall i målgruppen i Vestfold (242 662 innbyggere) og Telemark (171 953 innbyggere) tilsvarer omtrent 2/3 av Oslo kommune (647 767).

De fleste medlemmer i Vestfold Døveforening (VDF) bor i Sandefjord-området og Telemark Døveforening (TDF) har de fleste medlemmer i Porsgrunn og Skien. Med 30 minutters kjøretur mellom stedene er konsentrasjonen av tegnspråklige døve ganske stort på et lite område.

Hva slags omsorgstilbud de får når de blir eldre, er mer tilfeldig. I de store byene i Norge finnes det tilpassede (tegnspråklige) omsorgstilbud til eldre. Dette har man ikke i Vestfold og Telemark, og dette er kanskje fordi fylkene er delt opp i mange kommuner, over et geografisk område, mens døve og hørselshemmede bor spredt over kommunegrensene. Vi vil kartlegge situasjonen og jobbe for å etablere et tilbud som for døve i Vestfold og Telemark som drives av det offentlige.

Prosjektgjennomføring og metode

Fase 1 – etablering av prosjektgruppe og forberedelser

Prosjektleder ble tilsatt i januar 2016. Prosjektet startet med å etablere en prosjektgruppe. Prosjektgruppa gikk i gang med å se gjennom historikken for å kunne vise til konkrete caser. Det kom frem flere historier om døve som ikke fikk optimalt språktilbud på sykehjemmene. Det ene eksemplet som var meget aktuelt i prosjektperioden var Nygård sykehjem i Sandefjord. Hun som fikk plass der ble veldig dårlig og ble deretter feilbehandlet av personell. Når likepersoner fra døveforeningen begynte å besøke henne og ga henne tegnspråkstimulering kom hun seg etter kort tid.

Prosjektgruppa drøftet også hvilke organiseringer av sykehjem som er naturlig å se nærmere på. Bl.a disse ble lagt frem som eksempel;

- Ullerupshus i Fredericia, Danmark
- Elder gorst Ede (Nederland)- Tredelt modell: hjelpetrengende, delvis hjelpetrengende, oppgående eldre som ikke tør å bor hjemme. Eget fellesrom der alle har tilgang

Ulleruphus i Fredericia, Danmark ble presentert av Lilly Krarup og Jytte Jensen. Fredericia står sterkt blant døve, fordi den første døveskolen var her. Ulleruphus ble stiftet i 1977 som en privat stiftelse. Styret har flertall av døve og Danske Døves Landsforbund utpeker fire styremedlemmer, hvorav leder- og Fredericia kommune utpeker to. Døveforbundet har vært bevisste på å forklare og informere kommunene om hvorfor tegnspråkmiljø er viktig for døve. Beboerne får mat fra sentralkjøkken med lokal tilpasning. De arrangerer «fremtidens verksted» – hvor de kaster frem ideer og visjoner. Det er viktig å alltid tenke nytt, virksomhetsplanene lages av alle ansatte. De har klart å oppnå større personallojalitet og sykefraværet har sunket. Beboerne involveres mye og pårørende deltar i formelle og uformelle samtaler. Bygningene er opprustet for ca. 60 millioner kroner og gjort til en mye mer funksjonell og trivelig plass. Det er 45 plasser – som tilbys eldre døve fra hele landet. Beboerne betaler husleie, mat og døgntilpassing. Det er nesten bare døve som bor der i dag. Det er fellesareal med frisør, fotpleie, kiosk osv. Det er totalt 72 ansatte, ekstrahjelp en halv time hver dag fordi døve ikke kan ikke prate og støvsuge samtidig. Det er mulig å velge døvhjemmehjelp.

Julaften holdes det åpent for alle som ønsker å feire sammen med andre, i fjor var det 70 til stede. Ulleruphus har fått kr.

Lilly Krarup og Jytte Jensen fra Ulleruphus i Fredericia, Danmark.

200 000 i to år til tegnspråkkurs for de ansatte. De har også mottatt kr 400 000 til monitorer til hver døvhjemmehjelp, slik at de ser hvem som ringer på døren. Krarup og Jensen fremholdt at det alltid er viktig å ligge foran når det er privat tilbud, det må være en forskjell fra de kommunale tilbudene.

Det er viktig at man hele tiden setter seg nye mål. Nå skal Ulleruphus kjøpe egen buss og de vil ansette egen «hustolk». Akkurat det siste har utløst lange diskusjoner, fordi de er redd for at det går utover tegnspråkkompetansen til de hørende ansatte.

Ullerupshus er en interessant modell med riktige ambisjoner, men en vesentlig forskjell mellom Norge og Danmark er geografien. De geografiske forholdene er ikke optimale for døve i Norge, men da har vi en visjon.

Prosjektleder besøkte Telemark Døveforening og forhørte seg med medlemmer der om hva de tenker om dagens tilbudet og ønsket tilbud i fremtiden. Det er korte avstander i Vestfold og Søndre Telemark hvor de fleste døve og hørselshemmede bor. Det viktigste for medlemmene i Vestfold og Telemark er ikke at tilbudet skal ligge nært hjemme, men at det er et sted hvor det er flere som snakker tegnspråk. Flere av medlemmer mente at dersom tilbudet legges sentralt, så vil pårørende ha forholdsvis kort vei uansett.

Kontakt med målgruppen ble etablert og holdt jevnlig gjennom prosjektperioden for å ha tilgang til caser og at prosjektleder skulle kjenne til hva målgruppen ønsker.

Fase 2 – oppstart i lobbyarbeidet

Men vi har tjuvstartet med prosjektet. Da vi fikk vite at vi skulle få midler til dette prosjektet begynte vi å gjøre byens politikere oppmerksomme på problemstillingen med en interpellasjon i bystyret i gamle Sandefjord. Interpellasjonen ble lagt frem av Venstre den 17.12.2015.

Sandefjord Blad 19.12.2015:

Saken startet da å rulle i byråkratiet, helse- og sosialutvalget og rådene i Sandefjord kommune.

TILBUD TIL DØVE OG HØRSELHEMMEDE PÅ SYKEHJEM

Saksbehandler: Øyvind Rivrud Arkiv: H12 &67

Arkivsaksnr.: 16/743

Saksnr.: Utvalg Møtedato

6/16 Eldrerådet 10.03.2016

5/16 Rådet for funksjonshemmede 10.03.2016

12/16 Helse- og sosialutvalget 15.03.2016

Rådmannens innstilling til helse- og sosialutvalget:

Rådmannen anbefaler at helse- og sosialutvalget fatter følgende vedtak:

Informasjon om tilbud til døve og hørselshemmede på sykehjem tas til orientering.

Rådmannens innstilling til rådet for funksjonshemmede:

Rådmannen anbefaler at rådet for funksjonshemmede tar innstillingen til sin uttalelse:

Rapporten tas til etterretning.

SAKSUTREDNING:

Bakgrunn

I sak 86/15, som ble behandlet av bystyret 17. desember 2015, ble følgende vedtatt:

Sandefjord kommune bør sørge for å ha et godt tilbud til døve/hørselshemmede på sykehjem.

Rådmannen bes legge frem en sak hvor de hørselshemmedes situasjon og behov i kommunen belyses og hvor det ses på muligheten for å øke tegnspråkkompetansen blant de ansatte.

Døve/hørselshemmede på sykehjem i Sandefjord

Det er ingen døve/hørselshemmede som bor på langtidsplass eller har korttidsopphold på sykehjemmene i Sandefjord. Kommunen har derfor ikke behov for tegnspråkkompetanse på sykehjemmene p.t.

Andebu og Stokke har heller ingen døve/hørselshemmede på sine sykehjem.

Tegnspråkkompetanse i kommunen

I seksjon for botiltak og aktivitet har det vært flere døve/hørselshemmede i boligene. Det har imidlertid vist seg at det er vanskelig å rekruttere ansatte med tegnspråkkompetanse til små fagmiljøer i boligene. Det har derfor i flere tilfeller blitt kjøpt plasser ved Signo i Andebu for disse brukerne. Parallelt med dette utvikles det tjenester for mennesker med utviklings-hemming og hørselshemming på tvers av avdelinger da disse menneskene bor og mottar tjenester i forskjellige avdelinger. For en tid tilbake ble det i seksjon for botiltak og aktivitet gjort en kartlegging av forekomsten og problematikken rundt denne målgruppen, hvor konklusjonen var at disse menneskenes hjelpebehov og problematikk var så forskjellig at det ikke var grunnlag for å etablere en egen avdeling med et tegnspråkmiljø. Derfor jobbes det nå med å lage et «på-tvers-team» i seksjonen.

Dersom behovet skulle oppstå i sykehjemmene vil det være mulig å benytte seg av denne kompetansen. Det er antagelig også ansatte på sykehjemmene som har tegnspråkkompetanse, som kan benyttes. I Andebu har de også et større tegnspråkmiljø knyttet til blant annet Signo. Her vil det også være mulig å innhente kompetanse, dersom behovet skulle oppstå.

Rådmannens merknader

Det er viktig å ha riktig kompetanse i forhold til den brukergruppen som finnes på kommunens sykehjem. Det er imidlertid p.t. ikke behov for tegnspråkkompetanse på sykehjemmene i Sandefjord. Rådmannen mener at denne kompetansen først må fremskaffes når behovet oppstår, da det er lite hensiktsmessig å ha kompetansen på plass når behovet ikke er tilstede.

SLUTTRAPPORT – ELDRE DØVE I VESTFOLD OG TELEMARKE – EN GLEMT GRUPPE?

Saken ble behandlet i daværende Rådet for funksjonshemmede 10.3.2016. Det er tydelig at kommunen blandet da mellom eldre døve som har kun hørselstap og andre døve med tilleggfunksjonshemninger. Prosjektleder understreket da at vi må skille disse gruppene som har ulike behov. Prosjektets målgruppe er personer med kun hørselstap og skal ha kun tegnspråk i miljøet. Signo har ekspertise på døve med tilleggfunksjonshemninger. Det ble også understreket av medlemmer på et senere prosjektmøte at de ønsker et tilbud utenfor Signo. Det ble også lagt frem eksempler i Danmark og Nederland for å synliggjøre hvilke tilbud medlemmene våre faktisk ønsker.

Prosjektleder inngikk dialog med administrasjonen da sakliste for møte i Rådet for funksjonshemmede ble lagt ut.

Fra: Thomas Blix [<mailto:thomas@supervisuell.no>]

Sendt: 5. mars 2016 09:29

Til: Mette Wiik

Kopi: Morten Moholdt; audun@tjomsland.no; Karin Virik

Emne: VS: Her kommer to tilleggssaker til møtet den 10. mars

Hei!

Ser at rådmannen har sett på eldre døve- og hørselshemmedes situasjon. Jeg hadde tenkt å ta kontakt med administrasjonen for å gi dem mulighet til å snakke direkte med de det gjelder, men de har vært raske med å vurdere saken. ☹

Vi ser dessverre i innstillingen at rådmannen har ikke nok kunnskap. Det er uheldig for gruppen det gjelder. Problemet er dessverre stort. Det er ikke lenge siden vi hadde et tilfelle på Nygård sykehjem. En døv dame satt der alene uten språklige stimulasjoner og visnet før hun gikk bort. Eldre skal ikke livet sitt endt på en slik måte. Flere som sitter alene i andre kommuner. Bl.a Stokke har en 96 år gammel dame som sitter alene blant hørende – så det rådmannen skrev om ingen tilfeller i Andebu og Stokke stemmer ikke. Døve og hørselshemmede er ikke mange, men fortsatt fullverdige mennesker med rettigheter. Derfor bør kommuner i Vestfold og eventuelt søndre Telemark etablere et interkommunalt tilbud som plasseres sentralt. Det er korte avstander her, så det er ingen grunn til å ikke se nærmere på en slik løsning.

Jeg tror at rådmannen får en annen forståelse av saken om jeg får snakke litt med dem. Jeg vil gjerne møte rådmannen og eventuelt helsesjef snart. Gjerne før saken blir behandlet i rådet og HS-utvalget.

Mvh Thomas Blix

Fra: Øyvind Rivrud [<mailto:oyvind.rivrud@sandefjord.kommune.no>]

Sendt: 9. mars 2016 13:32

Til: Thomas Blix <thomas@supervisuell.no>

Emne: SV: VS: Her kommer to tilleggssaker til møtet den 10. mars

Hei igjen

Da forsøker jeg på mail.

Vi i administrasjonen har vært litt usikre på denne «bestillingen» og hva den egentlig innebar, og har sjekket det ut med leder av hs-utvalget (Mentzoni). Vi fortalte at vi tenkte å skrive en sak om situasjonen i Sandefjord p.t. og noe om kompetanse rundt dette. Jeg oppfattet at dette var i tråd med hans oppfattelse av bestillingen.

Det vi har gjort er å undersøke om vi har beboere på Sandefjords sykehjem som er døve/hørselshemmede og som bruker tegnspråk. Det har jeg fått bekreftet av seksjonsleder for institusjonene at det ikke er. Jeg fikk også tilbakemelding på at dette ikke var noen utfordring i våre sykehjem. Jeg sjekket også med seksjonsledere i Stokke og Andebu som ga tilbakemelding på at de heller ikke hadde døve/hørselshemmede som brukte tegnspråk på sine sykehjem. I Stokke har de for øvrig beboere med nedsatt hørsel som bruker hjelpemidler i kommunikasjonen (hørat) Det handler da om aldersbetinget hørselsnedsettelse. Tiltak er da rolig og klar kommunikasjon, høreapparat og tilleggs hjelpemidler som for eksempel HØRAT.

Videre har vi beskrevet kort den kompetansen vi har i Sandefjord i dag knyttet til tegnspråk.

Jeg skjønner av din mail at dette kanskje var tenkt noe annerledes? Jeg er selvsagt ydmyk til å se at vi burde ha vinklet dette annerledes dersom vi har gjort det feil. Og vi ønsker selvsagt å ha god kompetanse på og gode tjenester til alle.

Du nevner også et par konkrete eksempler, blant annet på Nygård. Det skulle jeg ønske å vite mer om slik at jeg kan undersøke det nærmere, men da trenger jeg konkret informasjon som du ikke bør sende meg på mail. Er det noen annen måte jeg kan få dette på?

Du nevner også at kommuner i Vestfold og eventuelt søndre Telemark bør vurdere å etablere et interkommunalt tilbud. Det kan jo gjerne utvalget foreslå, men administrasjonen kommer til å be om å unngå store utredninger dette året pga. alt arbeidet med kommunesammenslåingsprosessen. Utvalget står likevel selvsagt fritt til å be om dette, men en slik utredning medfører også at saken må løftes videre til formannskapet da HS-utvalget ikke kan be om den. Det er selvsagt ok.

Flott om jeg får noen kommentarer og innspill fra deg på dette!

Mvh

Øyvind Rivrud

Økonomi- og stabssjef

Helse- og sosialetaten

Sandefjord kommune

Tlf. 922 60 170

Fra: Thomas Blix [<mailto:thomas@supervisuell.no>]

Sendt: 9. mars 2016 14:30

Til: Øyvind Rivrud

Emne: SV: VS: Her kommer to tilleggssaker til møtet den 10. mars

Hei!

Mail er ofte enklest for meg av naturlige årsaker.

«Bestillingen» som ble vedtatt 17.12 er ganske kort, så det er forståelig at det er vanskelig å tolke den. Dere har beskrevet dagens situasjon og behov godt, men det er ikke beskrevet hvordan det var og kommer til å bli. De fleste eldre døve i Vestfold (som er tilknyttet Vestfold Døveforening – andre må også medregnes) er opptatt av om de får et adekvat tilbud på deres språk når de blir pleietrengende. Nesten alle frykter kommunalt aldershjem som det er i dag. I de større byene som for

eksempel Oslo og Bergen har vi allerede etablert tilbud av variert grad. For eksempel i Oslo har de i tillegg til tegnspråklig plass også en tegnspråklig hjemmesykepleier. Det er mange gode eksempler å vise til – bl.a et av verdens beste aldershjem for døve i Nederland.

Bølgen kommer om ikke så lenge, så vi jobber derfor proaktivt. Det koster ikke ekstra å tilegne kunnskap om døve og sterkt hørselshemmede. Det er bare språk rett og slett.

Men tilbake til lokale tilfeller – vi har flere eksempler på for eksempel Nygård og Lunden som ikke kan sendes på mail. Dersom vi kan få til et møte, så vil du få en muntlig fremstilling av tilfellene.

Når det gjelder et interkommunalt samarbeid – det er et sterkt ønske fra de eldre jeg har kontakt med. De kommer fra Nøtterøy, Horten, Tønsberg, Sandefjord, Stokke, Andebu, Larvik, Skien og Porsgrunn for å nevne noen. Det er flere som jeg ikke husker i øyeblikket. Samlet er de et større antall – isolert sett lite. Derfor er våre «kommunale grenser» nærmest ikke-eksisterende da døve og hørselshemmede reiser over grenser for å omgås. Skal det ta slutt når man en dag blir pleietrengende?

Du sier at dere vil unngå store utredninger – det kan jeg forstå. Men det er ikke nødvendig med en stor utredning da en løsning som brukerne ville vært fornøyde med er allerede utformet. Spørsmålet er bare om kommunene klarer å etablere en samforståelse om en slik tjeneste. Sandefjord ligger sentralt i forhold til resten av kommunene som er nevnt – i tillegg til det så er det en stor tilflytting av døve hit de siste årene. Gode arbeidsmuligheter for døve her i Vestfold som for eksempel Signo i Andebu. Fra 1.1.17 vil Sandefjord kommune ha over halvparten av medlemmer i Vestfold Døveforening. Sandefjord kommune planlegger å bygge et sykehjem til halv milliard, så vi har en fin mulighet til å se på nye løsninger. Kommunene bør enes om 15-20 plasser på det nye sykehjemmet. Personalet bør kunne kommunisere på tegnspråk, men samt inneha kunnskap om kommunikasjon med personer som har mistet hørselen fullstendig i høyere alder. De er også stort i tall. Personalet skal også kunne brukes på andre deler av sykehjemmet for å sikre en fleksibel bemanning.

Det er mange muligheter – bare vi selv som setter begrensinger.

Jeg er veldig opptatt av dette fordi jeg har hørt mange triste historier. Vi har et felles ansvar for mennesker, og Sandefjord har mulighet vise medmenneskelighet og starte samtaler med de andre kommuner. Jeg kjenner ikke så godt til andre interkommunale modeller, men noe bør vi kunne ta utgangspunkt i?

Jeg kommer gjerne på møte dersom du har tid en dag!

Thomas

Den 9. mar. 2016 kl. 15.05 skrev Øyvind Rivrud <oyvind.rivrud@sandefjord.kommune.no>:

Hei

Takk for utfyllende og god tilbakemelding. Her har jeg mye å lære og det er veldig interessant det du skriver.

Jeg rekker dessverre ingen samtale med deg før saken skal behandles i hs-utvalget tirsdag, men kan gjerne gjøre det senere.

Når det gjelder en interkommunal løsning, så bør nok den utredes selv om løsningen allerede finnes. Dersom flere kommuner skal delta bør det tas opp i et samarbeidsutvalg (for eksempel KIV) og man må se nærmere på hvor tilbudet eventuelt skal være, finansiering etc. Det vanlige er at en av

kommunene får ansvar for en slik utredning. Det er selvsagt mulig å tenke en løsning knyttet til det nye sykehjemmet som skal bygges.

Jeg tar også en kort prat med Audun Tjomsland (siden du hadde satt på kopi til han på mailen og fordi han sitter i hs-utvalget), med bakgrunn i denne mailutvekslingen.

Mvh

Øyvind Rivrud

Prosjektleder holdt kontakt med kommunen i en tid, men så ble det meste lagt på is av kommunens side pga kommunesammenslåing med Andebu og Stokke fra 1.1.2017. Kommunen brukte det meste av ressursene på sammenslåingen. Prosjektleder valgte derfor å utsette sluttdato slik at prosjektet også fortsetter i 2017 slik at 2017 blir beskrevet i sluttrapporten.

Fase 3 – etablering av opplæringsystem

VDF fortsatt det aktive arbeidet for å få etablert forståelse for tegnspråk i den nye kommunen. For å kunne gi et godt tilbud til eldre og andre som trenger tegnspråk i helsetjenestene som tilbys av kommunen må vi ha et system som sikrer riktig opplæring til ansatte i institusjonene. Det mest optimale ville vært å ha døve ansatte, men det er ikke mange nok til å kunne dekke behovet. Vi måtte derfor sørge for at kommunen også får opplæring de trenger.

Et stykke ut i 2017 fikk vi etablert kontakt med Fønix AS eid av Sandefjord kommunen (93,85%) og Røde Kors.

Fønix er et unikt HR-hus i Vestfold. Vi tilbyr produkter og tjenester innenfor integrering, omstilling og kompetanseheving i arbeidslivet. Vårt hovedfokus er å få arbeidssøkere ut i jobb.

www.fonix.as

Det var stort behov for tegnspråkopplæring i forskjellige avdelinger under helseetaten i Sandefjord kommunen. VDF inngikk et samarbeid med Fønix om tegnspråkopplæring til disse avdelingene. I løpet av kort tid fremmet VDF hvor viktig det var med god kulturforståelse i tillegg til tegnspråkopplæring. Om avdelingene skulle ha nytte av dette må man forstå alle sider rundt tegnspråk.

Informasjonsskriv om tilbudet som ble sendt til institusjonene;

fønix

Lær å kommunisere med tegnspråk.

Fønix har i samarbeid med Sandefjord kommune søkt om midler for å heve basiskompetansen hos de ansatte i Sandefjord kommune.

Målgruppen er alle ansatte som i jobbsammenheng har behov for å kommunisere profesjonelt med hørselshemmede eller brukere som bruker tegn til tale.

Det kreves ingen forkunnskaper og kurset vil være tilpasset arbeidsplassen din.

Vi organiserer kurset slik det passer for deltagerne – omfang ca. 80 timer – som tilsvare 20 ganger. Undervisningen blir på dagtid / ettermiddag. Det er maks 12 kursplasser pr. kurs.

Innhold:

- relevante tegn (fritid, familie, stell, høytider og m.m.)
- de tegn som du behøver i din arbeidshverdag
- døvekultur

Kurset organiseres av Fønix og holdes enten på arbeidsplassen eller i Fønix sine lokaler i Nygårdsveien 82 på Pindlse.

Vestfold døveforening stiller med lærere og har lang erfaring med å holde kurs.

Noe for deg?

Ta kontakt med Patrick Ramberg Singler på
mob: 9 153 153 9
e-post: patrick.r.singler@fønix.as

Forståelse for viktigheten av tegnspråk var dermed etablert i helseetaten i Sandefjord kommune – noe mailen fra kommunalsjef Lise Tanum Aulie i kommunalområdet helse, sosial og omsorg viser;

7. des. 2017 kl. 12:28 skrev Thomas Blix <thomas@supervisuell.no>:

Hei 😊

Som du kanskje vet så leverer Vestfold døveforening tegnspråkkurs til ansatte i Sandefjord kommune gjennom Fønix.

Det funker meget godt både for døveforeningen og Fønix. I det siste har flere av våre eldre medlemmer spurt hvordan det blir for dem når de trenger tjenester fra kommunen (sykehjem, hjemmetjenester etc). Det ligger noen år frem i tid for medlemmene det gjelder, men for dem er det betryggende å vite at de kan få tegnspråklige tilbud ved behov.

Siden kommunen gir tegnspråkopplæring til ansatte gjennom Fønix, så håper jeg at det er også i tilfelle for de eldre når den tiden kommer. Hører gjerne fra deg, så jeg kan «roe» ned dem. 😊

Mvh Thomas Blix

Fra: Lise Tanum Aulie [mailto:Lise.Tanum.Aulie@sandefjord.kommune.no]

Sendt: 8. desember 2017 13:44

Til: Thomas Blix <thomas@supervisuell.no>

Emne: Re: Tegnspråklige tilbud til eldre døve med behov

Hei Thomas

Takk for informasjon og Mail. Som du vet bevisstgjør vi oss på denne utfordringen i nye Sandefjord kommune. Vi vil sørge for nødvendig kompetanse slik at vi kan kommunisere med alle fremtidige brukere. Flott at Føniks holder slike kurs! Jeg har sendt mailen fra deg til alle i ledergruppa, slik at tilbudet blir kjent.

Mvh

Lise

Beskrivelse av i hvilken grad oppsatte resultat- og effektmål ble nådd

Veien mot målet var et løp i jungelen. Det var viktig å kunne tilpasse seg terrenget i politikken og kommuneadministrasjonen. Selv om den opprinnelige planen i søknaden var litt annerledes enn hva som faktisk ble til, så er vi fornøyde med resultatene som er oppnådd i løpet av to år. Det har blitt etablert en forståelse for den type utfordringer. Det har blitt etablert et apparat som håndterer behovet for tegnspråkopplæring i det offentlige. To ting som er viktige milepæler i det videre arbeidet.

Oppsummering med konklusjon og videre planer

Selv om prosjektet ble formelt avsluttet 31.12.2017 fortsetter prosjektleder å forfølge prosjektmålet helt til det etableres tilbudet. Det er viktig å følge med og trekke i riktige tråder jevnlig. Mye av arbeidet har blitt gjort i Sandefjord for å kunne samle tegnspråklige tilbud på ett sted. Medlemmene i

VDF og TDF ønsket at tilbudet ikke skulle være spredt og fragmentert. VDF vil sørge for at tempoet holdes oppe og mulighetene skal bli gjort kjent for andre kommuner. Selv om det opprinnelige målet i prosjektet er ikke nådd ennå, så skal det nås. Grunnen til vår motivasjon er at vi selv kan faktisk trenge et godt tilbud i fremtiden.

Hva skjer med sykehjemmet? Det ble vedtatt at det skulle bygges nytt sykehjem til halv milliard på Haukerød i Sandefjord. Sykehjemmet skulle ferdigstilles i 2021-2022. Nå er det slik at det er utfordringer i prosessen. Sykehjemmet blir klagesak i kommunaldepartementet.

Sandefjord Blad 9. februar 2018

Sandefjords Blad

FREDAG

9. februar 2018 • Nr. 34 • Etablert 1859

Løssalg 30 kroner

TIPS: 90109010

**HAUKERØD SYKEHJEM
BLIR KLAGESAK I KOMMUNAL-
DEPARTEMENTET**

**Drev
areal-
planlegging
etter innfalls-
metoden**

**STEINAR ARNESEN,
TENDEN ADVOKATFIRMA ANS
PÅ VEGNE AV EINAR A. SISSENER**

HAR SKREVET KLAGEN: Steinar Arnesen mener både fylkeskommunen og Fylkesmannen i Vestfold er inhabile i sykehjemssaken, fordi de først varslet innsigelser og deretter trakk dem tilbake, etter å ha hatt dialog med kommuneadministrasjonen. **FOTO: MAJA CHRISTENSEN**

VIL «FRYSE» HAUKERØD: Nabo Einar A. Sissener mener kommunen har tatt for lett på utredningsarbeidet og konkludert for raskt. Nå krever han via advokat at sykehjemsprosjektet stanses. **SIDE 4**

NYHETER SIDE 5

Ber om støtte for arbeidsplasser

Nabokommunene må støtte Sandefjord for å få Vestfold tingrett, mener Bjørn Ole Gleditsch (H).

KULTUR SIDE 14-15

Hyller kvinnene

SVGS inviterer til konsert med kvinnelige komponister i Hjertnes. Få oversikt over hva som skjer i vårt område, i dagene framover, i Kulturguiden.

NYHETER SIDE 26

900 par sokker

Husflidslagene i Sandefjord og Stokke har på dugnad strikket sokker som skal deles ut gratis til alle nyfødte i kommunen.

Fortsettelse følger...